



# Zuzana Valkusová Súkeníková

## O dobrých bábkách



VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené  
ISBN 978-80-560-0049-6

# O B S A H

<i>Dievčatko a dobré bábiky.....</i>	<b>3</b>
<i>Dobré bábiky u kaderničky.....</i>	<b>7</b>
<i>Dobré bábiky lozia na strom.....</i>	<b>14</b>
<i>Dobré bábiky a spievanie .....</i>	<b>23</b>
<i>Dobré bábiky na plavárni .....</i>	<b>32</b>
<i>Dobré bábiky maľujú .....</i>	<b>39</b>
<i>Dobré bábiky v divadle.....</i>	<b>46</b>
<i>Dobré bábiky sa lúčia .....</i>	<b>52</b>

**ISBN 978-80-560-0049-6**

**Zuzana Valkusová  
Súkeníková**

**O DOBRÝCH BĀBIKĀCH**

**Venovanie**

**MOMO**

## **Dievčatko a dobré bábiky**

**K**de bolo, tam bolo, za veľa kopcami a veľa riečkami, uprostred mesta žilo jedno dievčatko. Oveľa radšej by behalo po tých kopcoch a chytalo do rúk ryby v tých riečkach, ale muselo žiť v meste. Keby len to, ono ale ešte muselo chodiť do škôlky. Necítilo sa v nej dobre, nepáčilo sa mu tam v prvý deň a ani v dni ďalšie. Keď prišlo prvý krát zo škôlky domov, do svojej izbičky, zahľadelo sa ľútostivo na bábiky a povedalo im: „Chýbali ste mi. Oveľa radšej sa hrám s vami ako s deťmi v škôlke... Zdá sa mi, že si medzi nimi nenájdem ozajstnú kamarátku.“

Vtom bábika Romanka zamrkala očkami a posadila sa. Dievčatko si pretrelo veľké múdre očká a od prekvapenia si sadlo na posteľ. Z prúteného kočíka vzápätí vykukla hlavička Indiánky a následne aj malej copatej Denisky, na poličke sa pohmýrila vo svojom kvietkovanom lôžku z ružovej hebkej látky černoška Chiara a z drevenej kolísky zamával na dievčatko šibal Norko. Dievčatko mu s otvorenými ústočkami odkývalo. Pod mäkučkou Zojkou zašušťali v bambusovom košíčku listy, ako si naťahovala nôžky. Bábika Romanka si odkašľala, upravila si károvanú zásterku a prehovorila:

„Naše dobré dievčatko! Rozhodli sme sa všetci spolu takto preto, že si k nám dobré, ukážeme ti ako jedinému dievčatku na svete, že vieme rozprávať a že sme tak bábikovsky - hračkovo živé.

Možno trochu inak ako ty, ale to by si mala vidieť,  
čo tu vystrájame, keď tu nie si! Budeme sa s tebou  
odteraz zhovárať a pomáhať ti, kedy len budeš chcieť  
a kým to bude potrebné... Ale počuť nás budeš len ty.“  
Dievčatko neveriacky potriaslo nad trochu tajomnými  
slovami dlhými vláskami a obrátilo sa k bábike  
Doktorke, ktorá všetko sledovala z najvyššej police.  
Doktorka sa usmiala na dievčatko, prikývla na znak  
súhlasu a pobádala ju:

„Skús!“

Všetky bábiky spolu s plyšovým mackom Modráčikom  
a malou hnedou opičkou Mončiči sa od radosti  
rozosmiali a tleskali rúčkami či labkami. Rozosmialo  
sa aj dievčatko:

„Ďakujem vám, moje dobré bábiky. Ja mám najlepšie  
bábiky na svete!“

Keď do detskej izby vošla mamička pozrieť, čo je také smiešne, videla len veselé dievčatko hľadiace s láskou na bábiky.

Dievčatko zažilo potom s dobrými bábikami veľa príhod, počas dlhého času. Niektoré z nich mi dievčatko prezradilo a ja vám ich teraz vyrozprávam.

## Dobré bábiky u kaderničky

„Ako bolo dnes v škôlke?“ - spýtala sa Chiara po príchode dievčatka do izbičky.

Dievčatko posmutnelo:

„Detičky sa hrali na kaderničky, a mne nepožičali žiadnu bábiku. Len som sa na nich pozerala.“

Romanka na ňu žmurkla:

„Zabehni po kefu a hrebeň, vytiahni zo zásuvky spony. Ja mám spomedzi bábik najdlhšie vlásky, práve ich mám dnes rozcuchané, lebo sme sa hrali na naháňačku. Mohla by si im ich upraviť, ak teda chceš.“



Dievčatko sa usmialo, rozbehlo sa do kúpeľne po potrebné veci a vrátilo sa do izbičky. Vzalo Romanku do rúk, pobožkalo ju a posadilo pred seba na prútenú stoličku.

„Prosím ťa, mohla by si mi vlásky aj umyť?“ - požiadala ju Romanka.

„Pravdaže, nech sa páči. Zoberiem šampón.“ - dievčatko vybralo zo skrinky kadernícke potreby, vydolovalo spomedzi nich ružovú fľaštičku a tvárilo sa, že z nej na bábikine vlásky vylieva šampón.

„Ako príjemne vonia!“ - vzdychla do blaha Romanka.

„Áno, áno.“ - prikyvovali ostatné bábiky

„Tento šampón je najlepší. Medový!“

„Drž hlávku, Romanka, zavri očka, aby ti do nich šampón nenatiekol, mohol by ťa štípať.“

Mamička hovorí, že môj detský šampón v očkách neštípe, ale neviem, či neštípe ani bábikovsky... Teraz dáme balzam, aby sa vlásy ľahko rozčesali... Tááák, a teraz ti vlásy pekne osprchujem.“

„Bfff, voda je trochu studená, mohla by si dať teplejšiu?“  
- striasla sa Romanka.

Dievčatko ihneď s pochopením potočilo červeným kohútikom na hračkárskej vaničke so sprchou. Z poličky zoskočila kamarátska Deniska a ponúkla pomoc dievčatku, že mu bude podávať, čo treba k úspešnému kaderníckemu výkonu. Dievčatko si najprv vypýtalo uterák a fén, potom požiadalo o hrebeň, ten ružový s mačičkou. Začalo ním rozčesávať zlaté bábikine vlasy a nato ich pozorne vykefovalo.

„Fíha, Romanka, taká krásna si ešte nebola!“- ozvali sa obdivným tenkým hláskom malinké bábiky.

„Vlásy sa ti lesnú ako zlato.“

„Au“ - skríkla polichotená Romanka.

„S tými gumičkami ma dost' ťaháš.“

Dievčatko rýchlo uvoľnilo gumičky a snažilo sa bábikine vlásky viac neťahať. Rozhodlo sa pre ružové gumičky a ružové sponky, a potom ešte zlaté sponky. Spravilo tri copíky, ktoré splietlo do jedného vrkoča a ten sponkami priplo na temeno hlávky. Potom s trochou obáv nastavilo Romanke pred tváričku kvietok – zrkadlo. Romanka len zavzdychala a očarená pozerala do zrkadla – najprv bez slov, no po chvíľke sa ozvala:

„Ani som nevedela, že môžem byť taká pekná!“

„Ale, Romanka.“ - namietlo milo dievčatko.

“Ty si pekná stále, len teraz máš upravenejšie vlásky. To vieš, pre krásu sa musí trpieť.

To mi hovorí mamička, keď sa s'ážujem, že ma pri rozčesávaní ťahá.“

Vtedy už bábiky vykrikovali jedna cez druhú, že aj ony chcú, aby ich dievčatko tak krásne učesalo, aby aj ony mali super účes, aby aj ony....

„Dobre, dobre, moje dobré bábiky.“ - šťastným hláskom ich upokojovalo malé hnedooké dievčatko.

„Pravdaže vás všetky učešem, veď ste moje kamarátky. Ak mi Deniska pomôže, bude to rýchlejšie.“

„Jasné.“ - odušu prikyvovala Deniska.

„Ja sa aj tak neľúbim česať a najradšej som, keď mám svoje dva copy s mašličkami. Aj keď strapaté.“

A tak jedna za druhou prichádzali ku kaderníčke bábiky: veľké aj malé, s dlhými aj krátkymi vláskami, blondaté aj brunetky, kučeravé, zapletené, odpletené... Norko sa tiež priplichtil, čo bábiky veľmi rozveselilo. Norko s jeho holou hlavou bez jediného vlasu!

„Chichichi!“

Dievčatko mu ale aspoň umylo hlávku, aby bola čistá a voňavá. Deniska dievčatku pomáhala, až kým dievčatko neboleli ruky. To však už bola celá plejáda bábik vyčesaných ani na ples. Gumičky, sponky, štipce, hrebenky, pukačky, mašle, čelenky – v taštičke s ozdobami do vlasov napokon takmer nič neostalo.

Na posteli sedeli jedna pri druhej bábiky zoradené podľa veľkosti a obdivovali sa navzájom.

Jedna mala vo vlasoch ozdôbky len jednej farby, iná mala všetky farby dúhy, niektorá mala vlásky rozpustené a sponkami len prizdobené, ďalšia mala zložitý účes s lesklými štipcami, Indiánka mala zapletené vrkoče a cez ofinku čelenku, bábiky dvojičky mali rovnaký účes, ktorý bol farebne rozlíšená podľa farby šiat. Norko pokrútil hlavou:

„Len to nechápem, prečo naše dievčatko, keď je také šikovné, sa nehralo aj s deťmi v škôlke. Keby im ukázalo, že vie tak krásne česať, určite by sa všetky dievčatká chceli hrať na kaderníčku len s ňou.“

Dievčatko sklopilo očka a zavolalo na mamičku.

Mamička otvorila dvere a keď zbadala krásne učesané bábiky, s pýchou v hlase zvolala:

„No toto! Ja mám také šikovné dievčatko? Ani sa mi nechce veriť, že si to zvládla sama. Čo ti pomáhala daktorá bábika?“ - usmiala sa mamička.

„Áno.“ - aj dievčatko sa usmialo a žmurklo na Denisku.

Utajený chichot bábik však mamička nepočula.